Ч. 131. Львôвъ, Четверъ 30 падолиста (2 грудня) 1886. Рôчникъ VII.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: на цѣлый рôкъ . . 12 зр. на пôвъ року . . 6 зр. на чверть року . . 3 зр. съ дод. „Библіотеки“: на цѣлый рôкъ . . 16 зр. на пôвъ року . . 8 зр. на чверть року . . 4 зр. на самъ додатокъ: на цѣлый рôкъ . зр. 5·— на пôвъ року . зр. 2·50

для Россіи: на цѣлый рôкъ . . 12 рубл на пôвъ року . . 6 рубл на чверть року . . 3 рубл съ дод. „Библіотеки“: на цѣлый рôкъ . 16 рубл на пôвъ року . . 8 рубл на чверть року . . 4 рубл на самъ додатокъ: на цѣлый рôкъ . 5 рубл. на пôвъ року . . 2·50 р.

Для Заграницы, окрôмъ Россіи: на цѣлый рôкъ . . . 15 зр. на пôвъ року . . . . 7·50 зр. на чверть року . . . 3·75 зр. съ дод. „Библіотеки“: на цѣлый рôкъ . 19 зр. на самъ додатокъ: на цѣлый рôкъ . 6 зр.

Поодиноке число коштуе 12 кр. а. в.

Дыхъ, что на ... Четверг ... Суботы крôмъ ... Литературный додатокъ „Библіотека“ ... (екземп. обовязк... Галицка. купіть кож... мѣсяця. Редакція ... ереженье Рукописи звертаются ... Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôтъ одного рядка печатного, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в. Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ ôтъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администрація „Дѣла“. У Вѣдни Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижи Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старины“ въ Кіевѣ, почтовѣ уряды и „Газетне Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерибасовская ул., д. Ралли 9.

Просимо поспѣшити съ присылкою предплаты и залеглостей.

Выбôръ посла въ Долинѣ.

Якъ вже могли нашѣ читателѣ догадуватися — зъ датъ умѣщенои въ остатнôмъ числѣ „Дѣла“ дописи про способъ переводженя правыборôвъ въ Долинщинѣ, — рускому кандидатови трудно було выйти при тôмъ выборѣ побѣдоносно. Правыборы були переведенѣ съ такимъ результатомъ, що кождый, першій-лучшій кандидатъ, чоловѣкъ чистый, чи нечистый, Полякъ чи Жидъ, щобы тôлько не Русинъ, мусѣвъ одержати бôльшôсть голосôвъ.

И справдѣ удостоився тои бôльшости п. Мазаракій, маршалокъ Рады повѣтовои. На 209 управненыхъ до голосованя одержавъ ôнъ 135 голосôвъ. На руского кандидата д-ра Олександра Огоновского навѣть не падали голосы, бо всѣ честнѣ рускѣ выборцѣ, священики, люде зъ интелигенціи нашои и селяне здержалися ôтъ голосованя зъ причины неправильно переведеныхъ правыборôвъ и неполагодженя внесеныхъ изъ стороны рускои протестôвъ.

Изъ стороны польскои була завзята агитація противъ руского кандидата. Кождый Полякъ, чи урядовець, чи автономистъ, чи аристократъ, чи демократъ, побачивъ въ можливôмъ выборѣ Русина посломъ велике небезпеченьство для „ojczyzn-ы“ — и всѣ солидарно станули противъ нашого кандидата. Може бути, що „otuchy do nieprzejednanej walki“ додала имъ „rocznica listopadowego powstania“, котра припадала въ понедѣлокъ, отже въ передодень выбору посла...

Мы нѣколи не вѣрили въ голошенѣ польскою прасою якѣсь нѣбы-то „порозумѣня“ Полякôвъ съ Русинами на якôмъ-небудь поли дѣяльности одныхъ и другихъ. А хто може въ Русинôвъ все ще есть инакшои гадки, той певно зъ результату послѣдного выбору въ Долинѣ пересвѣдчится о своѣмъ оптимистичнôмъ поглядѣ на нашѣ мѣжнароднѣ ôтносины. Ôтносины мѣжь Русинами а Поляками въ Галичинѣ не иншѣ, якъ мѣжь Чехами а Нѣмцами въ Чехіи, мѣжь Словѣнцями а Нѣмцями въ Краинѣ, и т. п. Beatus possidens кпитъ собѣ зъ порывôвъ ослабленого фактичными обставинами и дрожитъ на кожду гадку, що ослабленый може бодай на крихôтку пôддвигнутися... Того мало вже хто зъ Русинôвъ нынѣ не розумѣе, и длятого нѣхто на нѣякѣ сентиментальнѣ голосы въ однôй чи другôй польскôй часописи на тематъ „porozumienia“ чи навѣть „zgody“ не покладае анѣ за маковe зерно, — а натомѣсть, хто тôлько щирый патріотъ, народолюбець, звертаеся до тяжкои, вытревалои працѣ надъ народомъ — въ пересвѣдченю, що ажь тогды буде „zgoda“, коли Русинъ не дасться Ляхови и стане съ нимъ вести таку розмову, яку веде сегодня Чехъ съ Нѣмцемъ...

Рускій кандидатъ выйшовъ зъ выбору въ Долинѣ съ честію. Правдивѣ рускѣ выборцѣ здержались ôтъ голосованя и тымъ заложили протестъ противъ способу переводженя выборôвъ. Они тымъ заявили, що имъ все одно: чи правительство по просту заименувало-бы посла до Сойму, чи нехай на радôсть всеи „polonii“ выбираютъ его незаконно при правыборахъ выбранѣ выборцѣ та псевдо-виріилисты... А головою муру чей не пробьешь.

И такъ при сецесіи рускихъ выборцѣвъ „польонія“ справдѣ побѣдила, перевѣвши выбôръ п. Мазаракого. Що на выборѣ д-ра Олександра Огоновского, професора права на университетѣ, не то Русины, але и цѣлый край бувъ-бы бôльше зыскавъ, — о тôмъ и сама долиньска „польонія“ дуже добре знае. Але що-жь? — д-ръ Огоновскій „Русинъ“, а се вже клеймо надъ клеймами, страшне для тыхъ, що то, бачите, кричатъ: „za naszą i waszą (нѣбы то Русинôвъ) wolność!“...

Посолъ Абрагамовичь передъ выборцями.

П. Давидъ Абрагамовичь станувъ д. 28 падолиста яко соймовый посолъ передъ своими выборцями зъ бôльшихъ посѣлостей въ окрузѣ стрыйскôмъ, щобы толкувати имъ не тôлько о справахъ соймовыхъ, кôлько о справахъ Рады державнои, хотяй до Рады державнои выбрали его посломъ меншѣ посѣдателѣ зъ повѣтôвъ Львôвъ-Городокъ-Яворôвъ. За причину до сего досыть дивного кроку подавъ пос. Абрагамовичь ту обставину, що меншѣ посѣдателѣ въ згаданыхъ повѣтахъ не були-бы въ силѣ зрозумѣти справъ, котрѣ ôнъ на своѣмъ „sejmik-у relacyjn-ôмъ“ загадавъ порушити. Выходитъ зъ сего, що п. Абрагамовичь дуже низько оцѣнюе интелигенцію тыхъ, що передъ двома роками надѣяли его мандатомъ до Рады державнои. Навѣть деякѣ дневники польскѣ дорѣкаютъ ему за то. Мы однакожь не дивуемось словамъ п. Абрагамовича. Выборцѣ згаданыхъ округôвъ дѣйстно тымъ вже заявили не высокій степень интелигенціи, що якъ-разъ п. Абрагамовичу поручили заступництво своихъ интересôвъ въ Радѣ державнôй. Слова тіи, повнѣ легковаженя, суть ôтповѣдною для сихъ выборцѣвъ нагородою. Розумѣеся, що ихъ не можна адресувати до тыхъ честныхъ выборцѣвъ, котрѣ п. Абрагамовичеви своихъ голосôвъ не ôтдали. Тѣ однакожь не потребуютъ информаціи въ справахъ, обговорюваныхъ сего року въ Радѣ державнôй, зъ устъ п. Абрагамовича. Тымъ и претенсіи выровнуются. Впрочѣмъ изъ справозданя п. посла не довѣдались богато и интелигентнѣ выборцѣ округа стрыйского. Оно мало бôльше характеръ обороны своеи особы противъ деякихъ замѣтôвъ, робленыхъ п. Абрагамовичеви изъ стороны дневникарства польского, мовь то ôнъ о справѣ польскôй яко такôй выражався досыть багательно, а навѣть обидно. Пос. Абрагамовичь хотѣвъ передъ сесіею соймовою обмыти себе въ опиніи публичнôй польскôй.

Згадуючи дещо про уставы соймовѣ, якъ дорогову та шкôльну, не забувъ п. посолъ згадати и про внесенье пос. Романчука. Але якъ? Ôнъ заявивъ именно, що противится сему внесеню въ основѣ и дорѣкае внескодателеви за то, що ôнъ тую справу — по гадцѣ п. Абрагамовича — чисто дидактичну, перекинувъ на поле „waśni politycznych“. Докôръ сей не може однакожь нѣкого обидити, а то по простôй причинѣ, що выйшовъ зъ устъ п. Абрагамовича. Хто належатъ до политичнои школы Торосевичѣвъ та Голѣевскихъ и придержуеся ще заедно теоріи о несуществованю Руси на Руси, съ тымъ годѣ розпочинати яку-небудь дискусію на тôмъ поли, и той може о внесеню пос. Романчука въ такій способъ выражатися. Пытаемось лише, чому п. Абрагамовичь не рѣшивъ сего внесеня бодай изъ становища дидактичного? Мы и не гнѣваемось на п. Абрагамовича за его высоко-политичный поглядъ на справу руску въ Галичинѣ, знаючи що п. Абрагамовичь, мимо своеи интелигенціи, не розвяже сего вузла.

За то все удостоився однакожь п. Абрагамовичь ôтъ аристократичныхъ своихъ слухателѣвъ повного вотумъ довѣрія. Комедія тай годѣ!

Приѣздъ нового маршалка краевого до Львова.

Новый маршалокъ, гр. Янъ Тарновскій, именованый цѣсаремъ дня 17 падолиста, прибувъ въ понедѣлокъ вечеромъ до Львова. На дворци повитали его п. намѣстникъ, члены Выдѣлу краевого, пп. Петрускій, Бережницкій, Гошардъ та Верещаньскій и заступникъ президента мѣста Львова, п. Мохнацкій, съ депутаціею мѣскою. Короткою промовою привитавъ маршалка п. Мохнацкій.*) На другій день (30 падолиста) удався п. намѣстникъ разомъ съ п. маршалкомъ, убранымъ въ контушъ и карабелю, о 11 годинѣ рано до будынку Выдѣлу краевого. Тутъ повитавъ маршалка п. Петрускій въ имени членôвъ Выдѣлу и урядникôвъ.

Въ сали промовивъ п. намѣстникъ бôльше-менше тыми словами: „Его цѣс. королевске Величество зволивъ найвысшимъ рѣшеньемъ зъ дня 17 падолиста именувати маршалкомъ краевымъ Вдост. Яна гр. Тарновского зъ Дикова. Маю честь представати его въ тôмъ характерѣ и нынѣ ввести въ урядъ маршалкôвскій. Въ тôй торжественнôй хвили зволи Вдост. п. маршалку приняти ôтъ мене зъ серця плывучѣ желаня до сего найвысшого достоиньства автономичного. Велику и хорошу задачу поручено тобѣ. Довершишь ея съ пожертвованьемъ и самоотверженьемъ, традиційнымъ въ твоѣмъ родѣ, коли ишло о справу публичну. Въ свѣтлôмъ Выдѣлѣ краевôмъ подыблешь доовѣдченыхъ и вѣрныхъ труженникôвъ, а у правительства помôчь въ дѣлѣ, котре починаешь. Наколи по мысли великодушныхъ намѣрень Наймилостивѣйшого монарха успѣшно маемо трудитись для добра краю, сеи намъ спôльнои цѣли,

*) На дворци зъявилося также досыть сторожи безпеченьства, щобы запобѣгчи евентуальной „котячой музицѣ“, о котрôй Дирекція полиціи була завчасно увѣдомлена. Однакожь не прійшло до нѣякого скандалу.

Переѣздомъ черезъ Молдавію.

Передъ трема роками, вертаючи въ Галичину зъ вѣденьскои електричнои выставы, бувъ я при купнѣ билету свѣдкомъ дуже оригинальнои сцены. Якъ-разъ по мнѣ приступила до касы якась заживна, и якъ видно було зъ лица и рухôвъ, вельми резолютна жѣнка.

— Не знаю, добродѣю, — сказала она до касіера, — чи та купѣль въ Баденѣ менѣ поможе на ромaтизмъ. Я два мѣсяцѣ высидѣлась въ тôмъ проклятôмъ мѣстѣ, наѣлась та нанюхалась тои поганои сѣрки, що и доси чути ôтъ неи всю одѣжь и все тѣло...

— Не моя рѣчь, радити, — ôтповѣвъ касіеръ, — удайтесь найлѣпше до лѣкаря.

— Що менѣ лѣкарѣ! — ажь скрикнула сердита матрона — я не вѣрю въ жадныхъ лѣкарѣвъ! Они мене десять лѣтъ лѣчили и мучили, а думаете, що помогли?... И тоцько нѣ! — додала, показуючи те „тôцько“ наглядно на своихъ пальцяхъ. — Якъ бы не моя приятелька, панѣ Тотоескуль...

— Але жь даруйте, тутъ мѣсце не до розмовы! — говоривъ знову касіеръ. — Купуйте швидше билетъ; бачите, скôлько ще людей позаними.

— Що менѣ люде! Хиба-жь я не панѣ за власнѣ грошѣ?! Не на те я ѣхала 200 миль, щобъ слухати вашихъ докорôвъ... Ахъ та сѣрка, сѣрка!

Тутъ задзвонили въ-друге — шумъ и розмôвы роздався позадъ матроны. Люде, почувши дзвôнокъ, заворушались и накинулись на говôрливу жѣнку.

— А красно ту дѣеся, красно! — заговорила знову незнакома, муштруючи быстрымъ поглядомъ нетерпеливыхъ своихъ противникôвъ, и все еще своимъ корпусомъ заставляючи приступъ до касы. — До насъ бы вы приѣхали, до Букарешту, тамъ бы научились шанувати женщинъ! У насъ мужчины чемнѣ, вѣчливѣ, звычайнѣ... Тай все у насъ инакше, лѣпше. Я була нынѣ въ вашôмъ братерѣ, у Ронахера, яке тамъ ѣдженье? А заплатила три гульдены! У насъ, въ Букарештѣ, зайдете до найпершои гостинницѣ, дадутъ вамъ „Speisekarte“, довгу-предовгу, якъ цѣлый вагонъ, можете ѣсти ôгъ *a* до *z*, а за все почислятъ два леѣ (франки)! И фруктôвъ вамъ поставлятъ, и вина — а якого вина? Що вашъ Gumpoldskirchner — люра противъ нашого!... А якѣ у насъ кукурузы! — якъ тополѣ! и пять шульокъ на кождой! Якъ не вѣрите, ôтъ вамъ мужъ мôй, Юліянъ, — додала, вказуючи по-за перегородку на низенького, добродушного чоловѣчка, котрый мовь машинка заедно лишь похитувавъ головою.

Я не мавъ часу, прислухуватись дальше выкладамъ говôрливои матери, и побѣгъ чимъ скорше до вагону. Якъ закончилась сцена при касѣ, повѣсти вже не умѣю.

Сихъ вакацій, передъ выѣздомъ до Россіи, намовивъ я товариша подорожи, проф. Нат. Вахнянина, выбиратись въ Одессу не на Подволочиска, а черезъ Молдавію и Бессарабію. Я бажавъ конче, побачити той благословенный край румуньскій, про котрый передъ трема роками стôлько похвального наговорила при касѣ зелѣзницѣ згадана матрона — жена Юліяна и приятелька панѣ Тотоескуль...

Стація Ицкані коло Сучавы есть послѣдною по сторонѣ австрійскôй ôтъ молдавскои границѣ. Въ нѣй мѣстится комора румуньска, де мы зложили нашѣ пашпорты для провѣреня та ôтдали въ ревизію всѣ подорожнѣ пакунки. Ревизію переведено дуже пильно, навѣть може острѣйше, якъ се буває на „таможняхъ“ россійскихъ. Ôтъ часу послѣдной войны цловои обѣ коморы, австрійска и румуньска, поступаютъ съ всякою строгостію, що, очевидно, справляе богато неприемности подорожнымъ. Розкладай пакунки, перебирай, перемѣшуй, перемервлюй — навѣть подорожнѣ торбинки, де мѣстится ѣда и тютюнъ, не лишили свободными отъ ревизіи. Менѣ сконфискували надпочату малу пачку „мацедоньского“, а на протестъ, що се предсѣ не для продажи, урядникъ-Румунъ всыпавъ въ долоню дрôбку тютюну, що ледви выстала на одно сигаро; проче забравъ для себе.

Ревизія заняла стôлько часу, що мы мало не опôзнилися съ ѣздою. Уже дали першій сигналъ до выѣзду, а намъ все еще не ôтдано пашпортôвъ. Бѣжимо до бюра, а урядникъ удае, що не умѣе по нѣмецки, зволѣкае нарокомъ дѣло. На силу, при помочи якогось панка, що послуживъ намъ товмачемъ, розговорилися съ Румуномъ и по выпытахъ, що мы за люде и куды та за чимъ ѣдемо, прійшли мы въ посѣданье пашпортôвъ, а ôттакъ и подорожныхъ билетôвъ. Пакункôвъ вже не вспѣли дати на вагу.

Ажь въ дальшôй ѣздѣ выведались мы про причину такъ поганои секатуры. Згаданый урядникъ звыкъ бувъ зъ давна спроваджувати собѣ харчевѣ припасы зъ Румуніи, тымчасомъ одного красного ранку сконфисковано ему зъ австрійскои стороны недозволену контрабанду и обложено еще карою. Зъ-ôтои и гнѣвъ Румуна на всѣхъ австрійскихъ пôдданыхъ.

Отъ мы вже въ Молдавіи. Першѣ села, що насъ немало зачудувало, суть еще съ мѣшаною людностію, рускою и румуньскою; особливо-жь околиця Верешті славится добрыми Русинами, що всею силою оборонюются ôтъ напору румунщины. Кажутъ навѣть, що тамошнѣ Русины, силою высшихъ своихъ дарованій, до недавна еще переручували своихъ сусѣдъ-Румунôвъ, однакъ теперь при загальной службѣ войсковôй и при насильнôй румунизаціи въ школахъ (въ кождôмъ селѣ есть тамъ и мужеска и женьска школа румуньска) вже чимъ разъ бôльше вынародовляются. Стояло бъ труда, щобы буковиньскѣ Русины розвѣдувались близше про тыхъ забутыхъ братôвъ въ Молдавіи и допомагали розвоеви ихъ народности. Се послѣднѣ нашѣ ôтъ стороны Румунъ отражницѣ, а съ ихъ упадкомъ напирати буде румунизація сильнѣйше и на Русь буковиньску.

Дорога ôтъ Ицканъ до Ясъ представляла мало замѣтного. Села тамъ рѣдкѣ, земля мало урожайна — лишь невысокѣ кукурузы видни були по поляхъ; виноградôвъ зовсѣмъ нема. Мѣжь селянами-Румунами стрѣчались типы неразъ ôтстрашаючѣ: лица то жовтѣ, то брудно-чорнѣ, а очи майже у всѣхъ сильно бѣлковатѣ съ поглядомъ прошибаючимъ, непевнымъ. Станешь гово-

то до того потрѣбна єсть гармонія всѣхъ факторовъ администраційныхъ, автономичныхъ и рядовыхъ. Зъ того переконѣчення выходячи, стараюся завсѣгды якъ найсильнѣйше, щобы тая гармонія нѣчимъ не була заколочена. Мимо того бувають случаѣ, бо въ такъ широкомъ механизмѣ, якъ наша администрація краєвя, мусять часомъ зъявлятись супречни мнѣнія, котрѣ походять лише зъ неоднакового розумѣня уставы въ конкретныхъ случаяхъ, або выбору неоднаковыхъ средотвъ до цѣли. Се однакожь не може розрывати гармонія а при добрѣй воли и неупередженомъ вырозумѣню дасться все полагодити. Въ интересѣ дорогои намъ справы прошу тебе, п. маршалку, о таке приклонне вырозумѣнье и о довѣріе до мене, а зъ моеи стороны охоти заедно чинити на цѣлковиту, майже колежаньску щирость, отвертость и льояльность. Ще разъ сердечне щасть Боже!

П. Петрускій указавъ въ своѣй привѣтной рѣчи на славну историчну традицію роду Тарновскихъ, котрый чи то въ бою, чи въ справахъ державныхъ, чи на поли церковномъ заедно отзначався въ данной республицѣ польской, и заявивъ надѣю, що и теперѣшный потомокъ сего роду доложить своихъ силъ для добра ойсчизны, такъ, що колись его булава маршалковска займе почестне мѣсце побочь такихъ-же булавъ Малаховского и великого гетьмана. Потомъ поручивъ благосклонности нового маршалка урядниковъ Выдѣлу краевого.

Гр. Янъ Тарновскій отповѣвъ: Ексцеленція, Высокій Выдѣле краевый и честнѣ панове! Дякую передъ всѣмъ Ексц. п. намѣстникови за слова сердечности и прошу приймити до вѣдомости, що желаю порозумѣня межи выс. правительствомъ а Выдѣломъ краевымъ. Оттакъ мушу заявити Выдѣлови краевому, що принявъ я се трудне становище лише въ той надѣи, що найду тутъ до сповненя своихъ обовязковъ потрѣбну помочь; що тутъ подыблю досвѣдченье, благосклонность и именно справъ краевыхъ розумѣнье, котрого менѣ бодай въ початкахъ мого дѣланя мусять не доставати. Маю я тутъ межи вами и давныхъ своихъ пріятелѣвъ, котрѣ прійдуть менѣ у всѣмъ съ щирою помочію.

Звернувшись до урядниковъ Выдѣлу краевого, заявивъ новый маршалокъ, що по окончёной сесіи соймовой буде мати случайность близше познакомитися съ ихъ трудами, бо большу часть року думае провести у Львовѣ. Звѣстнѣ суть менѣ слова, — сказавъ межи иншимъ гр. Тарновскій — котрыми васъ пращавъ достойный мой попередникъ, д-ръ Зыблкевичь. Суть они для мене великою отрадою и надѣею. Посередъ людей, котрыхъ поважный и острый верховникъ такъ высоко оцѣнявъ, зможу успѣшно трудитись въ хосенъ краю.

По отходѣ п. намѣстника представлялись урядники Выдѣлу краевого. Въ середу, 1 грудня, представився Банкъ краевый новому маршалкови, а директоръ Банку, п. Вротновскій, положивъ акцентъ на то, щобы гр. Тарновскій заопѣкувався именно сею институціею, яко дѣломъ уступившого маршалка. Гр. Тарновскій въ отповѣди своѣй узнавъ, що дѣйстно Банкъ краевый єсть однымъ зъ найважнѣйшихъ дѣлъ д-ра Зыблкевича.

Зъ промовъ при принятію п. маршалка бачимо зъ одной стороны богато „надія", а зъ другои стороны впроваджуванье его въ амбицію пригадками на его „родъ", на „Малаховского", на „гетьмана" и на „рѣчь посполиту польску". Всѣ тіи пригадки супротивъ краю чей же не мають нѣякого значеня, а для Русиновъ, половины мешканцѣвъ краю, просто смѣшнѣ. Нынѣшна Галичина — не рѣчь посполита польска, а потребуе она доброго маршалка, а не гетьмана польского...

Въ четверъ мин. тыждня бувъ п. маршалокъ на авдіенціи у цѣсаря въ Пештѣ, котрый мавъ высказати свое пересвѣдченье, що графъ своимъ тактомъ, спокоемъ и постойностію много заслужится яко маршалокъ для краю, котрый цѣсареви бувъ все дорогимъ..

Отозва.

При надходячихъ Святахъ звертаеся подписана Дирекція до Вп. Землякôвъ своихъ съ прошеньемъ, щобы такъ частно якъ и отъ Веч. Братствъ церковныхъ зволяли свои потребы святочнѣ заспокоювати въ нашихъ складахъ.

Кромѣ вѣдомыхъ артикуловъ святочныхъ корѣнныхъ звертаемо увагу на посередниченье наше при высылцѣ свѣтла просто зъ фабрики, котре тымъ способомъ буде найдешевше коштувати, лише що на разъ, якъ инсераты указують, треба найменше заплатати 30 кильо. При высылцѣ просто зъ фабрики треба ждати на посылку 10 до 14 днѣвъ. При замовленю треба выразно подати стацію зелѣзницѣ.

Поручаемо особливой увазѣ нашѣ вина угорскѣ, чай караванный, правдивый коняк французкій, звычайный и кураційный; для Братствъ церковныхъ воскъ, свѣчки, кадило и цвѣты на свѣчки.

При той нагодѣ просимо всѣхъ Вп. Землякôвъ поодиноко, якъ такожь Вп. Братства церковнѣ и Громады, щобы вступали въ члены нашого товариства, коли еще до нынѣ не приступили. Вкладка невелика, бо одинъ удѣлъ выносить 10 зр., котрый остае власностію члена и процентуеся дивидендою, вписове 1 зр. — а тою дробною вкладкою кождый значно причиняеся до двигненя напередъ початого нашимъ товариствомъ дѣла.

Вступаючѣ въ члены можуть вкладати и больше удѣловъ наразъ, якъ такожь и частями.

Дякуючи сердечно за довѣріе черезъ три роки намъ удѣлюване тымъ Вп. Землякамъ, котрѣ навѣть при покутныхъ агитаціяхъ нашихъ противниковъ, якихъ немало, не далися отстрашити отъ спираня спольного нашого народного дѣла якъ въ побираню товаровъ отъ насъ, такъ и вступованьемъ въ члены „Народнои Торговлѣ", надѣемося, що и на будуще еще больше сполучеными силами достанемо поддержку и содѣйство изъ стороны нашого патріотичного народу.

Поддержанѣ членами и приклонниками нашого товариства, будемо старатися поручене намъ дѣло розвивати и положене въ насъ довѣріе оправдати.

Справозданье Загального Зобраня зъ 8 (20) жовтня 1886 р. разомъ съ балансомъ за р. 1885/6 высылаеся Вп. Членамъ.

Дирекція „Народнои Торговлѣ".

Зъ судовои салѣ.

(*Цѣшановскій антисемитизмъ.*) 15-лѣтный Кароль Бульсевичь, сынъ рѣзника, и его товарищъ шевчукъ Иванъ Копфъ стояли вчера передъ трибуналомъ карнымъ у Львовѣ, обжалованѣ першій о злочиньство публичного насильства и обиды Маестату, а другій о злочиньство несеня помочи першому. Предметъ обжалованя лежавъ въ томъ, що Кароль Бульсевичь, закупивши на лицитаціи старѣ паперы и акты цѣшановского староства, повитинавъ печатки старостева и въ имени того-жь написавъ отозвы до громадъ въ Нѣмстовѣ, Любѣнци старомъ и новомъ, щобы на день 29 л. вересня с. р. приставили до Цѣшанова по 100 здоровыхъ хлопцѣвъ, бо цѣсарь приказавъ рѣзати жидовъ. На отозвахъ написаныхъ ломаною польщиною подписавъ Бульсевичь досыть зручно цѣшановского старосту, п. Чишку, а о цѣлой той штуцѣ признався лише передъ однымъ Иваномъ Копфомъ. Громады отослали отозвы до староства, при чѣмъ, розумѣеся, не обойшлося безъ того, щобы о томъ не дознались и цѣшановскѣ жиды, котрѣ подняли сейчасъ великій рейвахъ. Въ недовзѣ выслѣдили жандармы Бульсевича и отдали его разомъ съ Копфомъ до суду. При розправѣ увольнивъ трибуналъ Копфа зовсѣмъ, а Бульсевича засудивъ лише за подробленье подпису старосты на 7 днѣвъ арешту. Прокураторъ зголосивъ що до Бульсевича жалобу неважности.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

Патентомъ цѣсарскимъ зъ дня 28 падолиста скликанѣ всѣ соймы краевѣ на день 9 л. грудня с. р.

(*Законъ о системизаціи посады вицепрезидента намѣстництва*) въ IV клясѣ ранги и одного совѣтника двору при намѣстництвѣ у Львовѣ одержавъ цѣсарску санкцію.

(*Конець засѣдань делегацій.*) Делегація австрійска затвердила оногды въ третомъ читаню всѣ ухвалы и приняла до вѣдомости рефератъ, котрый потверджуе згодность ухвалъ делегаціи австрійскои съ ухвалами делегаціи угорскои а гр. Кальноки подякувавъ оттакъ делегатамъ въ имени цѣсаря за ихъ жертволюбивость и посвященье. Опосля промовивъ д-ръ Смолька и зазначивъ головно згоду, яка панувала въ делегаціи. Згода та въ часахъ, котрѣ престольна бесѣда назвала поважными и могучими занепокоити, може лишь причинитися до подносеня поваги и силы державы а заразомъ єсть доказомъ, що народы Австро-Угорщины безъ взгляду на народность и переконаня политичнѣ готовѣ станути въ оборонѣ жизненныхъ интересовъ монархіи. На послѣдокъ внѣсъ предсѣдатель делегаціи трикратный окликъ въ честь цѣсаря и по промовѣ мин. Фалькенгайна закрывъ засѣданье делегаціи. — Угорска делегація мала бути вчера закрыта.

(*Депутаціи для означеня квотъ*), якѣ мають припасти на обѣ половины державы, зберутся дня 4 або 5 грудня. Депутаціи уконститууются насамперѣдъ у Вѣдни а друга въ Пештѣ и приймутъ отъ правительства матеріялъ до своихъ нарадъ; мериторичнѣ нарады розпочнутся ажь съ новымъ рокомъ. Де будутъ отбуватися спольнѣ нарады, поки ще незнайомо; припускають загально, що у Вѣдни.

Заграничнѣ Державы.

Справа болгарска. Зъ Софіи доносять, що отъ часу выѣзду ген. Каульбарса поситив правительство болгарске съ гадки, войти съ Россіею въ лѣпшѣ относины. Въ сѣй цѣли спарася оно сполучити всѣ партіи, котрѣ отвернули бы зъ посередъ себе выбрати правительство и регентію. Правительство розпочало такожь переговоры съ румунскими банкирами и хотѣло взяти отъ нихъ 8 милионовъ. Сума та мала бути забезпечена на румуцко-варненской зелѣзницѣ. Банкиры мають охоту позичати Болгаріи таку суму. Ходять такожь вѣсти, що правительство болгарске веде такожь переговоры въ справѣ позички съ банкирами нѣмецкими. Агенція Гаваса доносить, що державы приняли отстаненье (здѣсь гр. Кальнокого *Pol.*), щобы розпочати знову переговоры въ справѣ управленья статута румелійского, высказалися одинокѣ, що добре було-бы залагодити насамперѣдъ остаточно справу болгарского правительства. — Отъ якогось часу ходять вѣсти, що Туреччина хоче окупувати Восходну Румелію и установити тамъ россійского комисаря, котрымъ мавъ бути ген. кн. Кантакузенъ. Вѣсть та наробила въ Софіи такого переполоху, що ажь дня 29 падолиста зібралася рада министровъ; що уражено, доси не знати. — Министеръ финансовъ Гошовъ подався до Константинополя. Теку финансовъ обнявъ тымчасовъ Радославовъ.

Россія. „Journ. de St. Petersb." наше о бесѣдѣ гр. Андрасого, що она заключае въ собѣ цѣнну вѣсть, що Австро-Угорщина не робить собѣ нѣякихъ претенсій до ширеня своихъ обсягѣ а рѣвножь поучаючимъ єсть и то, що бесѣда ся бере въ оборону автономію краевъ. Такая змѣна заслугуе на увагу, хочь не єсть думка давна и ослаблена словами, що оправдують окупацію Босны и Герцеговины. Радыкалнѣ гр. Андрасои дае Россія, помимо згадана газета, бо єсть переконана, що Россія тыхъ рѣчъ не будь жадати а и самъ гр. Андрасои признавъ, що Россія мае право бути компетентнымъ судіею въ власномъ своимъ интересѣ. — О программѣ п. Фрейсинета пишуть „Новое Время" и „Новости" майже згодно, що Россія не може больше жадати, якъ то, що Фрейсине обѣцюе. Россія буде вдоволеною, коли политика Франціи буде становити противагу на хитрость другихъ державъ, коли знеутрализуе Німеччину и охолодить англійскихъ политикановъ. Въ рѣшучой хвили солидарность Россіи и Франціи приймe конкретнѣйшій видъ. Въ египетской справѣ, въ котрой Россія єсть посередно интересована, може Франція числити на сильнѣйшу помочь. — Дня 28 падолиста приѣхавъ ген. Каульбарсъ до Одессы и тутъ повитали его болгарскѣ емигранты и зробили ему на дворци зелѣзницѣ велику овацію. Бувшій прокураторъ военного трибуналу, Теодановъ мавъ до Каульбарса промову, по чѣмъ емигранты занесли его на плечахъ до вагону.

Німеччина. Престольна бесѣда при закрытю нѣмецкого парляменту зробила о столько добре враженье въ цѣлой Европѣ, що обѣцяе удержанье мира, але въ якій способъ, се найлѣпше характеризуе „Nation. Ztg.", котра каже: Сенъ разомъ престольна бесѣда высуває на перодъ армію и зазывае ся до охороны добра мира. Становище, яке займае Німеччина супротивъ Австріи, и Россіи означена въ нѣй тѣсною дружбою обохъ сусѣднихъ дворовъ цѣсарскихъ. Относины до Австріи и Россіи представленѣ въ нѣй якъ рѣвнорядны; окремого становища супротивъ Австріи бесѣда престольна бодай не зазначуе. Тымъ и зазначуесь становище Німеччины въ теперѣшныхъ справахъ, оно єсть по своѣй природѣ лишь посередничаюче. Ознака теперѣшнои политики заграничнои німецкои державы лежить безперечно въ початковыхъ словахъ и она звучить нынѣ, больше якъ коли: Si vis pacem, para bellum. — Въ кругахъ парляментарныхъ говорять рѣшучо, що кн. Бисмаркъ приѣде сими днями до Берлина и забере голосъ при першомъ читаню нового предложеня правительственного.

Франція. Въ одномъ зъ попередныхъ чиселъ нашои часописи вказували мы на великѣ значенье болгарскои справы для цѣлои Европы и мы старалися на фактахъ доказати, якъ та справа а съ нею и цѣле Восходне пытанье може потрясти цѣлою Европою. Нашъ поглядъ оправдуе ся нынѣ тымъ, що вже всѣ державы заняли въ той справѣ больше або менше ясне становище и висказали о нѣй свои погляды. До поглядовъ Австріи, Англіи и Німеччины прилучаесь теперь такожь и отзывъ Франціи. Дня 27 падолиста временно радивъ французкій парляментъ надъ бюджетомъ министерства дѣлъ заграничныхъ и при сѣй случайности порушивъ бонапартистъ Деласфосъ французку политику заграничну. Перемѣнивъ порушивъ онъ справу египетску и сказавъ, що она була найбольшою катастрофою, яка Францію дотикнула. Нынѣ розходится о то, чи Англія схоче вѣчно позостати въ Египтѣ. Сальсбери заповѣвъ вправдѣ, що Англія постановила уступити зъ Египту, але все вказуе на то, що она въ дѣйстности не думае о томъ и старается ще тымъ больше укрѣпитись въ Египтѣ. Делафосъ жадае отже, щобы полонити Англіи, що она мусить свою политику такъ вести, щобы уступилася зъ Египту, а не щобы тамъ оставалась, а хочь ситуація не може вже нѣякъ выпасти въ користь Франціи, то треба хочь на то уважати, щобы каналъ Суескій бувъ свободный, бо се єсть первоначальна справа Франціи, а ся порѣшенье єсть для

рати до Румуна, такъ онъ не гляне тобѣ прямо въ очи, а якось боково, або зъ-подъ лоба — такъ думаешь, онъ мѣсто отповѣди отъ-отъ и кинесь на тебе. Безперечно тото пятно понурости и недовѣрчивости вытворила въ тыхъ сторонахъ сама исторія. Край ту непокоеный бувъ вѣчно Татарами, Турками, Поляками и Козаками, — села то здвигались, то нищѣли, людность була въ вѣчномъ пополоху, — знужденѣла и безъ всякихъ условинъ якого-такого житя доставляла она сусѣднымъ Карпатамъ великого числа опрышковъ, котрѣ въ розбояхъ шукали для себе и для родинъ лучшого быту. Слѣды того зъ одной стороны бѣдолашного, зъ другои опрышкового житя отразились въ души и на лицахъ мешканцѣвъ, котрѣ съ трудомъ годятся съ новыми условинами жизни и новыми порядками. Строй мешканцѣвъ, особливо отъ границѣ буковиньскои, похожій на гуцульскій, только-жь въ барвахъ менше фантастичный; мѣсто ременѣвъ подыбували мы всюды поясы, и то звычайно червонѣ.

Якъ всюды въ Румуніи, такъ и молдавскѣ селяне до недавна були бѣдны, высысуваны лявками жидами, котрѣ тамошній край уважали своею доменою, а при безпорадности и слабыхъ дарованяхъ румуньского селянина наживались лѣпше, чимъ въ нашой Галичинѣ. Нынѣшнёму королеви румуньскому завдячуе Румунія лучшѣ порядки по селахъ, — за иниціативою правительства переведено тамъ ухвалу соймову, що въ жаднôмъ селѣ румуньскôмъ не смѣе жидъ мешкати, нѣ аренду держати, нѣ мати яку небудь посѣлость. Наказъ той не лишь истнуе въ теоріи, але переводится въ практицѣ съ всякою строгостію и безъ пощады. Довги затягненѣ у жида уважаются посля права небулыми, а жалобникъ-жидъ подпадае еще карѣ за те, що грошѣ позичавъ. Прогнанѣ зъ селъ жиды поселились въ части по мѣстахъ, въ части переселились въ румуньску часть россійскои Бессарабіи, де ихъ, отъ границѣ ажь по Бендеры, живе правдива тьма тьменна. Менѣ зъ роду не лучалося столько бачати жидовы, якъ на той 25-милевой просторони отъ границѣ Румуніи ажь по Бендеры. Въ Россіи имъ, мимо позорного крику по газетахъ, живеся оправдѣ якъ въ раю.

Отъ Ицканъ (коло Сучавы) до Яссъ ѣдеся 5 годинъ. Мы прибули до Яссъ о 10-ой вечеромъ, такъ и не могли розглянутись близше въ околици. До недалекого готелю „Траянъ" повезла насъ дорожка, хочь и подъ гору, дуже швиденько. Були се конѣ, якихъ и въ княжой стайни не найдешь такъ легко. Мы на другій день довѣдались, що се конѣ дорожкаря-скопця. А знати треба, що въ столици Молдавіи секта скопцѣвъ досыть численна. Прослѣдованѣ въ Россіи, они найшли тутъ свободне мѣсце для свого прожитку. Правительство и людность относятся до нихъ досыть симпатично, бо они — безъ выему — люде правѣ, трудящѣ, жіютъ подъ спольною контролею вѣрныхъ и безъ пощады выключаютъ зъ помѣжь себе кождого, хто хочь въ найменшой дробници провинився. Легко зрозумѣти, що для такого прогнаного скопця нема житя по-за сектою, хиба щобъ навернувся назадъ до православнои церкви або принявъ яку иншу вѣру.

Скопцѣ въ Яссахъ зачисляются до богатшихъ людей и займаются головно дорожкаротвомъ. Маючи грошей доволѣ а выдатковъ якъ найменше — (они не смѣютъ жити выставно, не ѣдятъ мяса, не пютъ нѣчого и не куратъ) — оденъ собѣ только позволяютъ припыхъ: въ посѣданю гарныхъ коней. Тай справдѣ конѣ ихъ препышнѣ — одна пара стоитъ 500 червонцѣвъ або и больше. Богатѣ Румуны, а еще больше Румунки, цѣлыми днями ѣздятъ на повозкахъ скопцѣвъ, ганяючись стрѣлою по всѣхъ улицяхъ мѣста. Славна ѣзда! Головнѣйшѣ улицѣ всѣ асфальтованѣ — ѣдешь якъ по вывоскованôмъ помостѣ, не чуешь гуркоту, только легкій тупотъ конькихъ копытъ. Конѣ въ большой части невеличкѣ, за те быстрѣ и палкѣ, мовь огонь, а гривчаки такѣ, що любо поглянути. Ѣдешь, ѣдешь — и не наѣхався, не налюбувався.

Скопцѣ — якъ вже сама назва вказуе — творятъ секту дуже погану, котрои засады противлятся людскому чувству и пониманю. Выходячи зъ засады, що чоловѣкъ повиненъ бути идеально чистымъ, они откидаютъ супружество а себе обезсилюютъ. А що старшій чоловѣкъ не легко выдержуе ихъ страшну операцію, они передовсѣмъ въ свои члены заманюютъ за добрѣ грошѣ людей молодыхъ, недосвѣдченыхъ мальчиковъ. Самѣ зовсѣмъ не укрываютъ приналежности до секты навѣть зверхнымъ убраньемъ (н. пр. синя шапка), хочь вже по лици легко ихъ розпознати отъ прочои людности. Скопцѣ всѣ вызираютъ заживно, а вусы и бороды зовсѣмъ имъ не ростутъ. Неприродно окалѣченѣ — они и неприродно розвиваются.

(Дальше буде.)

Франція найбôльшимъ обовязкомъ. На послѣдокъ каже Деляфосъ, що хоче дати министрови дѣлъ заграничныхъ случайнôсть, высказатися въ справѣ болгарскôй. Пôсля его погляду повинна Франція прилучитись до политики Россіи. Россія освободила Болгарію, а мимо того жадае лишь выконаня берлиньскои угоды. Пôсля погляду Деляфоса россійска политика въ Болгаріи, усуненье кн. Александра и непризнанье собранія законнымъ суть зовсѣмъ справедливѣ. Єсть то умѣрена политика, до котрои треба прилучитись. На сѣ погляды ôтповѣвъ министеръ Фрейсине: Головною задачею республиканьского правительства есть удержанье загального мира. Миръ есть конче потрѣбный для розвою республики и для переобразованя старои монархичнои формы державнои на республиканьску. Бôльшôсть, котра теперь опираеся на чувствѣ, мусить переобразуватись на бôльшôсть, выходячу зъ розуму и досвѣду. На то потреба лѣтъ. Вôйна европейска попсувала-бы значно се дѣло. Крôмъ того мусить Франція отступити на дорогу реформъ, котрыхъ переведенье вымагае конче мира. Франція єсть великою державою и хоче се свое становище задержати. Яко велика держава мусить Франція грати ролю у всѣхъ межинародныхъ справахъ, але она мусить розважити, въ якихъ справахъ входить въ гру загальный интересъ. До сихъ послѣднихъ належить справа болгарска. Для насъ єсть головно важнымъ удержанье ненарушимости отоманьскои державы и рôвноваги на Середземнôмъ мори. Хвиля выступленя въ болгарскôй справѣ не надôйшла ще теперь для Франціи, але въ ôтповѣдной хвили дасть Франція почути такожь и свôй голосъ. Противно, египетска справа мае для Франціи крôмъ загального такожь ще специяльный и безпосередный интересъ першого степени. Хто есть паномъ Єгипту, єсть паномъ Середземного моря. Не можна отже дозволити, щобы Єгипетъ позôставъ въ рукахъ однои державы европейскои. Того однакожь не треба боятись. Англія завѣряла насъ не разъ, що уступится зъ Єгипту и що Єгипетъ мусить самъ въ собѣ позôстати. Франція не робила пресіи на Англію, але она ѣй пригадувала, що треба разъ справу сю порѣшити и мы переконанѣ, що дôйдемо разъ до результату. Въ справѣ Суеского каналу розпочато вже переговоры, щобы довести ею до загального европейского порозумѣня. Пора, въ котрôй справа ся буде порѣшена, вже недалека. Мы прійдемо до порозумѣня съ Англіею, або Европѣ буде предложеный рядъ питань а нашѣ интересы дадутся тогды погодити зô взглядами, якѣ мы винѣ однôй зъ бôльшихъ и намъ дружнôй державѣ. На послѣдокъ заявивъ Фрейсине, що положенье Франціи єсть добре, бо Франція веде такъ у внутрѣ якъ и на внѣ политику сильну и повну такту. — Въ дальшôй дебатѣ жадали посли Мишеленъ и Пелетонъ знесеня посольства при Ватиканѣ, а Пелетонъ запытувавъ ще, для чого не предложено переписку съ папою такъ само якъ переписку съ другими державами. На то ôтповѣвъ Фрейсине, що причина сего не єсть натуры религійнои лишь политичнои.

Италія. На засѣданю палаты пословъ дня 28 с. м. ôтповѣдавъ гр. Робилянтъ на интерпеляціи пословъ Сантонофріо и Валлье и сконстатувавъ, що ôтносины Италіи до Нѣмеччины и Австріи суть дуже дружнѣ и маютъ ознаку найбôльшого довѣрія. Правительство италійске прилучилося до мирнои програмы цѣсарствъ середнои Европы и буде дальше сеи програмы держатися, а навѣть буде старатися, щобы то порозумѣнье було ще тѣснѣйше и ôтповѣдало взаимнымъ интересамъ. Съ Англіею сполучае Италію тѣсна дружба и она станеся ще сильнѣйшою, коли того будутъ вымагати подѣѣ. Министеръ заявивъ ôтвагъ середъ грôмкихъ оплескôвъ цѣлои палаты, що цѣла Италія мае для кн. Александра Батенбергского якъ найбôльшу симпатію. Правительство италійске не выпиралося нѣколи тои симпатіи, але ему ходило передовсѣмъ о удержанье мира въ справѣ, въ котрôй Италія, доки не наступить конфликтъ або не настане окрема угода межь двома або кôлькома державами, не займе першого становища. Нѣхто не буде мôгъ ôтъ тогды сумнѣватися о можливости енергичнои участи Италіи, безъусловно съ кождою зъ тыхъ державъ, котрѣ якъ Италія бажаютъ удержаня мира и пошанованя угодъ межинародныхъ.

Туреччина. Въ послѣдныхъ часахъ ходили вѣсти, що Туреччина перестала зброитися; вѣсти сѣ не годятся однакожь съ правдою. Въ послѣднихъ часахъ розпущено вправдѣ богато жовнѣрѣвъ до дому, але за то надôйшовъ новый транспортъ рекрутôвъ, котрыхъ заразъ по умундурованю починаютъ вправляти въ службѣ военной а по короткôй вправѣ высылаютъ заразъ на границю Всхôдной Румелии або до Македоніи и Солуня. До Адріянополя высылаются день въ день великѣ запасы зброи и амуниціи а цѣле мѣсто выглядае якъ одна величезна зброѣвня. Фортификаціи доокола сего мѣста вже укôнчено а чужоземнѣ знатоки признали ихъ знаменитыми. Такъ само прискорено укрѣпленя линій Чадальча и Дарданелѣвъ. Укрѣпленя сѣ веде нѣмецкій генералъ Ростовъ-паша.

НОВИНКИ.

— **На дохôдъ тов. „Академичне Братство“** ôтограе нашъ театръ въ суботу дня 4 л. грудня образъ жити люду на Украинѣ „Гайдай“ съ спѣвами и танцями М. Л. Кропивницкого въ 5 ôтслонахъ. Надѣемося, що наша публика численнымъ заповненьемъ сали дасть доказъ, що вповнѣ цѣнитъ заслуги, якѣ поклало се товариство для нашого народного розвою.

— **При нагодѣ окружного вѣча въ Станиславовѣ** дня 26 падолиста (8 л. грудня) буде дане въ театральнôй сали представленье трупою Ем. Бачиньского „Запорожець за Дунаемъ“ съ вôльнымъ (на галерія) а зглядно (на партерѣ) зниженымъ вступомъ для селянъ. Початокъ о годинѣ 6 вечеромъ. О год. 9. по представленю театральнôмъ, розпôчнеся въ сали Касина мѣщаньского музикально-вокальный концертъ съ товарискими забавами при участи рускихъ львôвскихъ академикôвъ. Вступъ на концертъ ôтъ особы по 1 зр. Стрôй визитовый або народный. Билетôвъ можна дôстати за оказаньемъ запрошеня въ „Народнôй Торговли“ и у п. Стахевича, а ôтъ год. 8 вечеромъ при касѣ.

— **Програма концерту въ день вѣчевый въ Станиславовѣ** уложена спѣваками „Академичного Братства“: 1) Вахнянинъ: „Живемъ, живемъ“, хоръ; 2) Витвицкій: „Бурлаки“, фортепянъ, п а А. Б.; 3) Воробкевичъ: „Синѣ очи“, сольо-квартетъ, тов. М., Д., Т. и Д.; 4) К. Устіяновичъ: „Вадимъ“, декламація, тов. Е. П.; 5) а) Вахнянинъ: „Помарнѣла наша доля“ и б) Крайцеръ: „Замовкли торбаны“, соля теноровѣ въ супроводѣ фортепяну, тов. Е. Г.; 6) Воробкевичъ: „Надъ Прутомъ“, хоръ; 7) Лѣстъ: „13 Рапсодія“, фортепянъ, п а А. Б.; 8) Нѣщиньскій: „Закувала та сива зазуля“, хоръ.

— **Зъ Кристинополя (въ справѣ дяковской).** Дня 6 л. грудня с. р. ôтбудутся о 10 годинѣ рано дяковскѣ зборы въ мѣсточку Кристинополи, на котрѣ честныхъ земляковъ дяковъ въ ихъ власнôй и важнôй справѣ до численного появленя запрашаю. — Зъ комитету дяковского. Кристинополь дня 29 падолиста 1886. *В. Черкецкій.*

— **Въ нашôмъ театрѣ** представлено вô второкъ на дохôдъ „Акад. кружка“ народну мельодраму „Бойка“. Нынѣ представлена буде комедія п. заг. „Вôйна съ жѣнками“ а въ антрактахъ ôтспѣваютъ п-ѣ Клѣшевска и п. Яновичъ дуетъ зъ оперы Артимовского „Запорожець за Дунаемъ“.

— **Впреосв. митроп. Сильвестеръ** мавъ-бы, якъ доноситъ „Neue fr. Presse“, уступити зъ достоиньства вице-маршалка Сойму краевого, а новымъ вице-маршалкомъ мае бути именованый епископъ д-ръ Пелешь. Донесенье се досыть неимовѣрне.

— **П. Ксенофонтъ Охримовичь** выдавъ, якъ доносятъ „Kurjer-ови Lwowsk-ому“, процесъ п. Петру Озимкевичеви, бувшому секретареви Выдѣлу повѣтового въ Дрогобычи, за обиду чести. П. Петро Озимкевичь въ дописи до „Kurjer-а Lw.“ п. заг. „Кандидатъ на бурмистра“ и въ другôй дописи закинувъ п. Охримовичеви такѣ негоновѣ рѣчи (якъ приниманье грошей за услуги посольскѣ, фалшованье актôвъ, манипуляціи при асентерункахъ), що п. Охримовичь безъ очищеня себе въ дорозѣ судовôй не бувъ-бы способнымъ не то на урядъ бурмистра, але и посла. Въ интересѣ отже его власнôмъ єсть — выточити п. Озимкевичеви процесъ и доказати его клевету а свою чистôсть. Не треба и казати, що за плечима п. Озимкевича стоитъ цѣла компанія личныхъ противникôвъ п. Охримовича, котрѣ дуже не радѣ-бы були побачити его головою мѣста.

— **Конфискаты** За всупну статью „Galizische Zustände“ сконфискувала вѣденьска прокураторія „Wiener Allgemeine Zeitung“. — Львôвска прокураторія сконфаскувала 23-те число „Gazet-ы Naddniestrzańsk-ои“ за допись учителя зъ Бедрыковець Антонія Саля, вымѣрену противъ о. Вас. Фидика зъ Розлуча коло Турки.

— **Пакетъ листôвъ,** мѣстячѣ въ собѣ 25 рекомандованыхъ листôвъ, наданыхъ дня 25 с. м. въ тутешнôмъ головнôмъ урядѣ почтовôмъ, пропавъ въ дорозѣ зô Львова до Черновець.

— **Крадежи на почтахъ.** Въ Коломыи украли не выслѣдженѣ доси злочинцѣ на тамошнôй почтѣ 8.300 зр. Они дôсталися въ ночи зъ 29 на 30 падолиста до середины почты черезъ ôкно ôтъ найбôльше оживленои улицѣ, котрою ѣдеся зъ мѣста на дворець зелѣзницѣ. Грошѣ були въ вертгаймовскôй касѣ, котру ôтворено ключемъ и замкнено назадъ. Кажутъ, що касіеръ позабувъ ключь ôтъ касы въ бюрѣ, а злочинцѣ скористали зъ сего. Урядникъ почтовый, котрый мавъ тогды инспекцію, не запримѣтивъ нѣчого, а и судіи слѣдчому не удалося доси выкрыти слѣдôвъ злочиньства. — Въ Тернополи засуджено бувшого слугу при почтѣ въ Чортковѣ, Авраама Моргенталя, за крадѣжь листу съ сумою 4 530 зр. на 6 лѣтъ тяжкои вязницѣ.

— **Межинародна выстава** ôткрыта буде 15 жовтня 1888 въ испаньскôмъ мѣстѣ Барцелонѣ и потреває до кôнця цвѣтня.

— **Выбраны послами до Сойму краевого** при выборахъ зъ громадъ сельскихъ округа краковского графъ Собѣславъ Мѣрошевскій, а зъ округа жавецкого Ант. Михайловскій.

— **Полиція львôвска** — якъ доноситъ нынѣшный „Kurjer Lw.“ — увязнила кôлькохъ молодыхъ людей, не звѣстно зъ якои причины.

— **Змартвыхвстанець кс. Калинка** недужій безъ надѣѣ выходу. При постели недужого ôтбуваютъ щоденнѣ нарады лѣкарѣ Янда, Ополскій, Сушкевичь и Видманъ, а кромѣ того берутъ участь въ сихъ нарадахъ прото-медикъ Бѣсядецкій и членъ Выдѣлу краевого д-ръ Гошардъ. Кс. Калинка єсть недужій на запаленье мозку, а пошкодити мала ему надто интензивна праця надъ третимъ томомъ працѣ „Sejm czteroletni“

— **Неправне ношенье мундурôвъ.** За инціятивою спôльного министерства войны поручено передъ кôлькома мѣсяцями цивильнымъ властямъ, щобы не позволили носити войсковыхъ мундурôвъ особамъ, не належачимъ до активнои службы а такожь неактивнымъ гажистамъ, не належачимъ до нѣякои ранги. Позаякъ показалося, що звычай уживани войсковои або подôбнои до неи кроемъ цивильнои одежи, належитъ въ декотрыхъ окрестностяхъ приписати патріотичнымъ мотивамъ, видѣлося министерство приневоленымъ заявити, що заказъ неправного ношеня войсковыхъ мундурôвъ выдало оно головно въ тôй цѣли, щобы почетну войскову одѣжь охоронити ôтъ можливого зъобидженя. При тôмъ выразило министерство поглядъ, що въ случаяхъ, въ котрыхъ уживанье войсковои одежи выплывае зъ патріотичныхъ мотивôвъ, не належитъ примѣняти министерского розпоряджения надто строго. Цивильна одѣжь, подôбна кроемъ або барвою до войсковои, не може бути заборонена.

— **Гончій листъ** оголосивъ окружный судъ въ Коломыи за 30-лѣтнымъ шевцемъ Каролемъ Луцкимъ, 29-лѣтнымъ шевцемъ Каролемъ Мигоцкимъ и 40-лѣтнымъ слюсаремъ Антономъ Вельковскимъ, яко пôдозрѣными о крадѣжь депозитôвъ въ судѣ въ Кутахъ. Всѣ три утекли въ першихъ дняхъ липця с. р. до Буковины. Луцкій взявъ пашпортъ на имена Виктора Тримбицкого и Леона Гилевича, а Мигоцкій на имя Василя Зеленика до Бессарабіи и Румуніи.

— **Опорожнени мѣсця** двохъ учителѣвъ классичнои филологіи, одного при перемыскôй а другого при самбôрскôй гимназіи. Подаватись о тѣ мѣсця належитъ найдальше до 31 л. грудня с. р. — Выдѣлъ повѣтовый въ Бережанахъ розписуе конкурсъ на мѣсце надзирателя дорôгъ повѣтовыхъ съ рôчною платнею 600 зр. и додаткомъ 200 зр. на проѣздки. Речинець подаватися о то мѣсце кôнчится съ днемъ 31 грудня с. р.

— **Перенесеный:** Начальникъ почты въ Стрыю Мих. Кошикевичь до Освѣцима а начальникъ почты въ Освѣцимѣ Ант. Гофманъ на его мѣсце до Стрыя.

— **Управляюча рада зелѣзницѣ Кароля Людвика** выбрала кн. Константина Чарторыйского своимъ предсѣдателемъ, а кн. Калиста Попиньского его заступникомъ.

— **Именованя.** Староста снятыньскій Антôнъ Андагазій именованый совѣтникомъ намѣстництва.

— **Цло на ноты** наложено въ Россіи. Пôсля дотычного закона пôдлягаютъ цлу всякѣ ноты, мапы, книжки, образы и рисунки, приходячѣ зъ заграницѣ. Высокôсть оплаты выноситъ 4 рублѣ ôтъ пуда.

— **Загадочне наслѣдство.** Тутешній зарôбникъ Курнага, послугувавшій довгѣ лѣта у оо. Доминиканôвъ, зголосився дня 26 с. м. до львôвскои дирекціи полиціи съ донесеньемъ, що передъ кôлькома лѣтами даровано ему кôлька штукъ одежи по однôмъ изъ умершихъ монахôвъ, и що въ однôй зъ дарованыхъ ему капотъ найшовъ ôнъ 116 штукъ банкнотôвъ по 100 а 6 по 5 зр. Грошѣ тѣ забрала у него его суджена и за то удержувала его доси. Щобы пôмститися на нѣй за нелюдске обходженье, подавъ Курнага цѣлу справу до вѣдомости ц. к. полиціи, котра арештувала его, спôввинну его суджену и ще кôлька пôдозрѣныхъ о участь въ спроневѣреню особъ.

— **Комисія колонизаційна,** котрôй изъ стороны пруского правительства поручено выкупно землѣ зъ польскихъ рукъ въ Познаньщинѣ для поселеня на нѣй нѣмецкихъ колонистôвъ, успѣла вже доси выкупити 40.000 моргôвъ або двѣ квадратовѣ милѣ, платячи за гектаръ пересѣчно по 600 марокъ.

— **На Альманахъ Лукича** (въ користь Рускои Бесѣды въ Стрыю) прислали: о. К. Чеховичь въ Девятири 1.10 зр. д-ръ Ом. Огоновскій у Львовѣ 1.10 зр., о. К. Куницкій у Львовѣ 1.10 зр., Вп. А. Левиньскій въ Гусятынѣ 1.10 зр. —

— **Дрôбни вѣсти.** Цѣсарь жертвувавъ громадѣ Збоиска, пов. львôвского, 100 зр. на будôвлю школы. — Въ Перемышли застрѣлився дістарь тамошного громадского уряду, Паланюкъ. — У Вѣдни застрѣлився професоръ рôльничои академіи Секендорфъ; причиною самоубійства була нервова недуга. — На морю Мармора затопився въ ночи зъ 9 на 10 с. м. россійскій пароходъ „Батумъ“, при чѣмъ 6 людей утратило житье.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— **„У Петрôвку“ и „Якъ-бымъ знала“,** два найновѣйшѣ прехорошѣ квартеты композиціи о. Исидора Воробкевича, вышли яко X-тый выпускъ „Выдавництва Библіотеки музикальнои“ и коштуютъ 25 кр. —

— **„Зорѣ“** ч. 22. зъ 15 (27) листопада мѣститъ въ собѣ: Лѣсъ шумить, полѣска легенда, Волод. Короленка. — Новѣ спѣвомовки, Степ. Руданьского. — Люборадскѣ, повѣсть Свидницкого. — Проповѣдь на горѣ, поезія Ол. Кониського. — Коротка исторія литературы, д-ра Ом. Огоновского. — Причинки до галицко-рускои библіографіи передъ 1848 роконъ. — Новѣ украиньскѣ книжки: III. Збôрникъ драматичныхъ творôвъ Ивана Карпенка-Карого.

(О.) **Рускій театръ.** Въ недѣлю дня 28 падолиста ôтограно кромѣ комедіи „Лихій день“ такожь ще и оперету Лисенка „Чорноморцѣ“, въ котрôй ôтзначилась знаменитою грою п. Стечиньскій (Кабиця) и п-ѣ Осиповичева (Ивга) и дальше п-ѣ Клѣшевска (Маруся), Вишневска (Наталка) и п. Стефуракъ (Цвѣркунъ). Роля Илька була крайно неотповѣдна для п. Осиповича, котрый анѣ що до внѣшности своеи анѣ що до голосу не надаеся до ролѣ молодого, меткого и живого хлопця, якимъ повиненъ бути Илько. Ролю тую по нашôй думцѣ повиненъ бувъ грати п. Клѣшевскій. — Въ понедѣлокъ ôтограли нашѣ артисты на сценѣ театру Скарбковского неувядаему свѣжу оперету Котляревского „Наталка Полтавка“, и ôтносли передъ повною салею столичнои, по бôльшôй части чужои публики правдивый тріюмфъ. И справдѣ старанна и добре выстудіована гра всѣхъ дѣевыхъ лицъ зложилась на приятну и пôдъ кождымъ зглядомъ выкôнчену цѣлôсть. П-ѣ Клѣшевска въ роли Наталки выявилась такъ грою якъ и спѣвомъ прегарно зъ своеи задачѣ. Безъ пересады можемо сказати, що такои Наталки давно не було на нашôй сценѣ и зъ тыхъ артистокъ, котрѣ грали Наталку, одна хиба п-на Марія Романовичь могла-бы рôвнатися съ п-ою Клѣшевскою, хочь пôдъ зглядомъ голосу послѣдна безперечно стоитъ высше. Тожь розлягались грôмкѣ оплески майже по кождôй пѣсни, ôтспѣванôй нею, а по окôнченю актôвъ выкликувано ею кôлька разôвъ. Въ нѣчôмъ не уступали п-и Клѣшевскôй и другѣ артисты. Пп. Стефуракъ (выборный), Гриневецкій (возный) и Стечиньскій (Микола) були знаменитою трôйцею, якои не повстыдалась бы и бôльша сцена. П. Стечиньскій мусѣвъ повторити арію „Ой Лихо не Петрусь“, въ другôмъ актѣ повторено на неумовкаючѣ оплески терцетъ „Де згода въ семействѣ“. П-нѣ Осиповичева (Терпелиха) и п. Яновичь (Петро) грали зовсѣмъ поправно и безъ замѣту. Въ третôмъ актѣ вызвавъ грôмке одобренье славно выведеный козакъ въ 4 пары. — Вô второкъ представлено на дохôдъ „Акад. Кружка“ народну мелодраму „Бойки“ съ гарнымъ успѣхомъ такъ сценичнымъ якъ и касовымъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. А. Д. въ Полянахъ. Грошѣ дôстали; до кôнця року прійде ще 5 зр.; „Просвѣтѣ“ передали 3 зр. — **Вп. И. О. въ Яворовѣ.** За грошѣ дякуемо; заплачено за „Дѣло“ до 31 липня 1887 р. — **Всч. Г. Д. въ Кійданцяхъ.** 1 зр. записано на „Дѣло“ а 1 зр. за подяку. — **Всч. С. Б. въ Брязѣ.** Добре; дякуемо. — **Вп. Юр. въ Тернополи.** Грошѣ присланѣ на будову руского театру передано, куды слѣдуе. Вы довжнѣ ще 7 зр.

Курсъ львôвскій зъ дня 1 л грудня 1886.

	платятъ (р. кр.)	жадаютъ (р. кр.)
	австр. валютою	
1. Акціи за штуку.		
Желѣзн. Кар. Людв. по 200 р.	196 50	200 —
„ львôв.-черн.-яс. по 200 р.	235 —	238 50
Банку гип. галиц. по 200 р.	282 —	287 —
2. Листы заст. за 100 р.		
Общ. кредит. галиц по 5% ав.	100 75	101 75
„ „ „ по 4% ав.	96 —	97 —
„ „ „ по 5% ав. період.	100 —	101 —
Банку гип. галиц. 6% ав.	100 75	101 75
Листы дов. гал. банку 3% въ ликв.	— —	50 —
3. Листы довжнѣ за 100 р.		
Общ. роль. кред. Завед. для Гал. и Буков. 6% льосов. въ 15 лѣтъ	— —	45 —
4. Облиги за 100 р.		
Индемнизаціи галиц. 5% м. к.	104 20	105 30
Облиги комунальнѣ банку краевого 5%	100 —	101 —
Пожички кр. въ р. 1873 по 6%	104 —	106 —
5. Льосы мѣста Кракова	17 50	19 50
„ „ Станиславова	29 —	32 —
6. Монеты.		
Дукатъ голендерскій	5 82	5 92
„ цѣсарскій	5 86	5 96
Наполеондоръ	9 91	10 01
Пôвимперіялъ	10 24	10 34
Рубель россійскій срѣбный	1 54	1 64
„ „ паперовый	1 18	1 20
100 марокъ нѣмецкихъ	61 50	62 20
Срѣбло	— —	— —

(Курсы безъ текучого куп. безъ купону)

НАДÔСЛАНЕ.

(**Добре средство домове**) Кождый знае зъ власного досвѣду, що звычайно мало зважаеся на ознаки застудженя якъ катаръ, бôль въ суставахъ, кашель и т. п.; посылаеся по лѣкаря, коли ажь покажеся бôльша недуга. Инакше дѣеся въ родинахъ, що маютъ въ запасѣ звѣстне средство домове, звѣстне пôдъ назвою Pain-Expeller съ котвою. Заразъ по першихъ ознакахъ натираеся нимъ болячѣ мѣсця, выступае благодѣйный цôгъ и на другій день звычайно бôль уступае. Задля сего знаменитого дѣланя єсть Pain-Expeller дуже улюбленымъ, и думаемо, що для того и мы повинни его припоручати. О скôлько намъ звѣстно, то суть теперь фляшчики по 40 кр., цѣна, котру справедливо треба назвати дешевою.

Надôслане.

Лѣкарь ôтъ зубôвъ

МАРКЪ

дипломованый на вѣденьскôмъ университетѣ ôткрывъ съ днемъ 3 падолиста

Дентистичне Ателіе

при ул. Галицкôй, ч. 1. I поверхъ я ординуе ôтъ 9 до 6 год.

Выготовлюе штучнѣ зубы и цѣлѣ вилицѣ, опертѣ на тисненю воздуха пôсля найновѣйшои американьскои системы.

Выконуе всякѣ операціи безъ болю за помочею кокаины. Пломбуе зепсованѣ зубы золотомъ, срѣбломъ, цементомъ и т. д. 5—8

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1563 245—7

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрыпку. Цѣна одной пачки 20 кр. За опакованье и посылку почтою числится 10 кр.

Головна выграна евент. 500.000 Мар.

Заявленье щастя.

Выграний гарант. державн. Перше тягн.: 9 грудня.

Запрошенье до участи въ

Можливости выграня

на великій грошевій лотерій, гарантованій гамбурскою державою, въ котрій

9 Миліонôвъ 880.450 Марокъ

певно мусять бути выграні.

Выграний сей корисний лотерія грошевои, котра пôсля плану має лишь 100.000 лосôвъ, суть слѣдуючі:

Найбôльша выграна єсть евент. 500,000 Марокъ.

Премія 300,000 Мар.	26 выгр. à 10,000 М.
1 выгр. à 200,000 Мар.	56 выгр. à 5,000 М.
2 выгр. à 100,000 Мар.	106 выгр. à 3,000 М.
1 выгр. à 90,000 Мар.	253 выгр. à 2,000 М.
1 выгр. à 80,000 Мар.	512 выгр. à 1,000 М.
2 выгр. à 70,000 Мар.	818 выгр. à 500 М.
1 выгр. à 60,000 Мар.	150 в. à 300, 200, 150 М.
2 выгр. à 50,000 Мар.	31.720 выгр. à 145 М.
1 выгр. à 30,000 Мар.	7 990 в. à 124, 100, 94 М.
5 выгр. à 20,000 Мар.	8.850 в. à 67, 40, 20 М.
3 выгр. à 15,000 Мар.	всего 50,500 выграныхъ.

и они приходятъ въ кôлькохъ мѣсяцахъ въ 7 ôтдѣлахъ до певного порѣщеня.

Головна выграна 1-ои клясы выноситъ **50,000** М., пôдносится въ 2-ôй клясѣ на 60.000 М., въ 3-ôй на 70.000 М., въ 4-тôй на 80,000 М., въ 5-ôй на 90,000 М., въ 6-ôй на 100,000 М., въ 7-ôй на 200,000 М., а съ премією на 300,000 М евент. на 500,000 М.

На **перше тягненье выграныхъ**, котре **урядово** назначуєся на

9 грудня с. р.

коштує **оригинальчый**:

цѣлый лосъ лишь 6 мар. або **3 зр. 60 кр.**
пôвъ лосу лишь 3 марки або **1 зр. 80 кр.**
чверть лосу лишь $1\frac{1}{2}$ марки або **90 кр.**

Я розсылаю оригинальні лосы гарантованій державою (а не заказані промесы) съ долученьемъ плану лосованя съ гербомъ державнымъ за франкованымъ надôсланьемъ вартости або за перекаэомъ почтовымъ навѣть въ найдальшій стороны.

Кождый, беручій участь, получає ôтъ мене заразъ по ôтбувшôмся тягненю урядову листу тягненя безъ завôзваня.

Планъ съ гербомъ державнымъ, зъ котрого видко вкладки и роздѣлъ выграныхъ на 7 клясъ посылаю напередъ и даромъ.

Выплату и посылку выграныхъ грошей

выконую впростъ до интересованыхъ **точно и въ строгôй тайнѣ.**

Кожде замовленье можна по просту зробити перекаэомъ почтовымъ або рекомендованымъ листомъ.

Прошу дакого звертатися по причинѣ недаленого тягненя заразъ, однакожь лишь до

9 жовтня с. р.

съ повнымъ довѣрьемъ до 1766 5—6

Samuel Heckscher senr.,
Banquier und Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

„Народна Торговля"

у Львовѣ (Народный дôмъ), **Станиславовѣ, Перемышли, Тернополи, Дрогобычи и Коломыи**

поручає до высылки зъ своихъ богато и въ добрый товаръ заосмотреныхъ складôвъ:

Вино въ барылкахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр за литру; такожь дешевше по 70, 60 и 50 кр. (барылка зачисляеся 50 кр.). Въ фляшкахъ ôтъ 50 кр. почавши за фляшку и высше.

Мѣдъ питный славно извѣстного выробу, фляшка по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.: $\frac{1}{2}$ фляшки 45 кр.

Кава въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣшочкахъ 5-килевыхъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80 и 10.40 зр.

Чай правдивый караванный въ оригинальныхъ пачкахъ „Народнои Торговлѣ" $\frac{1}{4}$ фунта по 60, 70, 80, 90, 100, 125 и 150 кр; $\frac{1}{2}$ фунта за половину повысшои цѣны.

Чай-высѣвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.

Оцетъ найвысша есенція по 140 кр. за 1 литру. (На одну литру даеся 30 литрôвъ воды мягкои, щобы дôстати оцетъ смачнѣйшій, пріємнѣйшій и сильнѣйшій.)

Вôскъ чистый по 1 зр. 60 кр. за кильограмъ.

Свѣтло съ вытискаными и крашеными ощадбами рôзнои величины, почавши ôтъ 3-фунтовыхъ до малыхъ шѣстокъ по 180 до 250 кр. ôтъ одного фунта.

Горѣвки рôзного рода. **Сливки** угорскій, **повидла, горѣхи** волоскій и турецкі, **мигдалы, розинки, фиги, дактилѣ, аранцины, сардины россійскі** и т. д. 1648 28—0

Косы и серпы.

Косы 7-ручковій волоскій по 36 кр; $7\frac{1}{2}$ ручковій довшій по 40 кр; 7-ручковій волоскій бракованій по 25 кр. за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народнои Торговлѣ".

НАЙЛУЧШІЙ

ПАПѢРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ

єсть правдивый

LE HOUBLON

1460 французскій фабрикатъ 32—36

CAWLEY-а & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ пôдробкою остерегаєся!

Сей папѣръ поручають якъ найлучше пп. д-ръ І. І. Поль, дръ Е. Людвигъ, дръ Е. Лиэманъ, професоры хеміи при вѣденьскôмъ университетѣ а то для его знаменитои якости, его абсолютнои чистоты и для того, що до него не домѣшаній жадній шкôдливи здоровю матеріи.

LE HOUBLON 500 HOUBLES FRANCAIS C. C. LE HOUBLON

PAC-SIMILE DE L'ÉTIQUETTE 17, rue Béranger, à PARIS

Тягненье **вже** слѣдуючого Мѣсяця

Kincsem льосы а 1 зр.

11 льосôвъ лишь **10** зр.

Головна Выграна готôвкою 1776 13—6

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. ôтт. 20% | 4788 выграныхъ грôшми.

Kincsem-Льосы можна набувати черезъ
Бюро льотерійне угорского Jockey-клюбу: Будапештъ, Waitzner. 6.

І. и С. КЕССЛЕРЪ

въ Бернѣ (Морава)

улиця Фердинанда ч. 22

посылає за послѣплатою: *)

10 метр. чорного терна, подвôйно широкого	зр.	4	—
10 „ кашмиру у всѣхъ барвахъ подв. шир.	„	4	—
10 „ драйтратъ, тяжкій	„	2	80
10 „ калмукъ, найновѣйшій взорець	„	3	—
10 „ бархантъ, найкрасшій взрôцѣ	„	3	60
10 „ матеріи на шляфроки въ кратки	„	2	50
$3\frac{1}{4}$ „ матеріи на зим. одѣжь мужеску, модний	„	3	75
$3\frac{1}{4}$ „ матеріи на плащѣ ôтъ дощу	„	5	—
1 останокъ 10—12 м. диванôвъ на помôстъ	„	3	50
1 заслона съ джуты турец. взôръ комплетный	„	2	30
1 гарнит. джутов., 1 обрусъ и 2 одѣяла	„	3	50
1 гарнит. рипсов., 1 „ и 2 „	„	4	50
1 стебноване одѣяло до спаня, тяжке	„	3	—
1 простирало 2 м. довге	„	1	50
1 сѣнникъ 2 м. довгій	„	—	90
3 обрусы, льняний, бѣлй, червоний, жовтй $\frac{10}{4}$	„	2	—
6 серветъ льняныхъ $\frac{4}{4}$		1	20
6 ручникôвъ льняныхъ Іа зр. 1·80 IIа		1	20
1 штука полотна довгого (28 вѣд. лôкт.)		4	20
1 „ шифону 30 вѣд. лôктôвъ		5	50
1 „ веби кингъ 30 в. л. Іа зр. 7 — IIа		5	80
1 „ канафасу 30 вѣд. лôкт.		5	20
1 „ градлю дамаст. 30 в. л. Іа зр. 7·50 — IIа		5	50
1 „ оксфорду 30 в. л. (ческ. фабр.)		4	50
1 „ моравскій бархантъ синый брун. зр. 5 черв. бѣлый		6	—
3 дамскій сорочки зъ шифону богато вышиваній		2	50
6 дамскихъ сорочокъ зъ бавовн. полот. съ зубцями		3	25
3 нôчній корсеты богато украш. Іа зр. 4 — IIа		1	80
3 спôдницѣ фильц. богато обшиваній, червоний сивй, дранъ		3	—
6 запасокъ зъ оксф., сырого полотна, кретону		1	60
6 зимов. панчохъ, чиненыхъ, всякои барвы		1	50
1 дамскій жакетъ зъ вовны овечои въ всѣхъ барвахъ модный		2	—
1 спôдниця чинена всякои барвы съ бордирами		1	50
1 клятавска сорочка муж. бѣла барвна Іа зр. 1·80 — IIа		1	20
6 ковнѣрикôвъ стоячихъ и выкладаныхъ зр. 1 3 пары маншетôвъ		1	—
3 оксфор. сорочки для робôтникôвъ Іа зр. 2 — IIа		1	40
3 пары калесонôвъ бархантовыхъ або Кроазе Іа зр. 2·50 — IIа		1	80
6 зимовыхъ скарпитокъ рôзнобарвныхъ		1	10
1 англійск. пледъ до подорожи 3·5 м. довг. 1·6 м. шир.		4	50
3 модні краватки атласові широкі вузкі IIа 75 кр. Іа		1	50

Цѣнники и взôрцѣ даромъ и франко.
Недогôдне пріймаєся назадъ зовсѣмъ радо.

*) Для Всеч. духовеньства, высшихъ урядникôвъ и другихъ вѣродостойныхъ особъ на выразне жаданье и безъ послѣплаты. 1730 15—20

Многіи животни поручають противъ гôстки и ревматизму средствами домашними подобаючи прецѣ правдивый Pain-Expeller съ котвою найуспѣшнѣйшимъ и найлѣпшимъ. Не єсть то жадне средство тайне, лишь правдиво ретельный, лѣкарски выпробованый препаратъ, котрый можна справедливо поручати кождому хторому яко невѣмъ безпечный. Найлѣпшій доказъ, що Pain-Expeller съ котвою заслугує на повне довѣрье єсть безперечно въ тôмъ, що богато недужихъ котрій спробувавши иншихъ шумно заславленыхъ лѣкôвъ, вернули прецѣ знову до 1791 4—22

давно выпробованого Pain Expeller'а

Они переконалися якъ разъ черезъ порôвнанье, що такъ ревматичний болѣ, якъ и рваные якъ такожь бôль головы, зубôвъ, бôль въ плечехъ и кольнѣ въ боцѣ и т. д. уступають найскорше черезъ натираньє пепельеромъ. Дешева цѣна, бо 40 кр., 70 кр. и 1 зр. 20 кр. пôсля величины, дає можность навѣть незаможнымъ его собѣ роздобути, а безчисленний успѣхъ ручать за то, що грошѣ не выдаются на дурно. Треба однакожь стерегчися приймати шкôдливі пôдробки и треба лишь **Pain-Expeller** съ маркою „Котва" уважати за правдивый. Центральный складъ: **Аптека пôдъ золотымъ львомъ въ Празѣ**, Nikolaiplatz 7.

Въ запасѣ въ многихъ аптекахъ.

Іосифъ Потоцкій

Львôвъ

Ул. Сикстуска ч. 2.

поручає свою робôтню обувя мужескои, дамскои и дитинчои якъ такожь добре выконану роботу. Замѣсцевій зволятъ пробовати лишь переношеный чобôтъ або черевикъ. Замовленя выконую въ найкоротшôмъ часѣ и по умѣренôй цѣнѣ. 1790 (4—10)

Правникъ

глядає лекціи на село.

Условія приступні. Близша вѣдомôсть въ редакціи „Дѣла" 1-1

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ съ моихъ конкурентôвъ не въ селѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій красныхъ и пограничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь 1656 Всч. Духовеньству. 47—?

Замовленя въ мѣсци и въ провінціи выконуются точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужеской одежи готовои и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Ученикъ

VII клясы гимназіальнои школи декція на селѣ до ученикôвъ нормальныхъ клясъ або гимназіальныхъ низшихъ.

Вѣдомôсть пôдъ адресою: A. A. poste restante Перемышль.

Зъ причины набутя бôльшои скôлькости

ЛЬОСÔВЪ BASILIKA

єсьмо въ можности продавати тіи-жь

1774 **низше курсу емисіи** 16—20

СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ

дôмъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.

Порученя зъ провинціи залагоджуєся безъ проволоки.

NEUE (13.) UMGEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.

240 HEFTE ODER 12 BÄNDE

Brockhaus' Conversations-Lexikon.

Mit Abbildungen und Karten.

Preis à Heft 30 kr.

VIERHUNDERT TAFELN.

JEDER BAND FL. 4.80., LEINWAND FL. 5.40., HALBFRANZ FL. 6.70. Ö. W.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акций. Банку Гипотечного

1690 47—? **купує и продає**

всѣ ефекты и монеты

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечні и 5% Листы Гип. преміовані,

котрі пôсля закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна въ сѣй Конторѣ получити.

(до вылосованя съ 10% премією т. є. по **110** за **100**)

Всѣ припорученя зъ провинціи выконуются безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЪ

во Львовѣ, при ул. Сикстуской ч. 16 на долинѣ

має честь поручити Вч. ПТ. Публицѣ и Вч. Духовеньству свою

РОБÔТНЮ

МУЖЕСКОИ ОДЕЖИ

пôсля найновѣйшои моды, зъ найлучшихъ товарôвъ и по цѣнахъ якъ найдешевшихъ, упрашаючи яко Русинъ о ласкавій взгляды Впч. П. Т. Публики и Всч. Духовеньства, поручаєся ласкавому покровительству.

На пору осѣнну и зимову надôйшовъ вже великій выбôръ наймодиѣйшихъ товарôвъ.

Всѣ ласкавій замовленя выконуются въ найкоротшôмъ часѣ. 1595 (10—10

К. Ф. ПОПОВИЧЬ

въ Тернополи

поручає

по 2·10, 2·30, 2·50, 2·70, 3·— и 4·30 зр. франко.

Порто почтове и бочôвка.

Прошу о ласкавій замовленя.

1750 11—24

Рѣзьбы и украшеня (орнаменты) зъ дерева, **олтары, иконостасы** и всякі украшеня архитектоничні до церквей и комнатъ выготовляє въ всякихъ стиляхъ

Тадей Сокульскій

Львôвъ, ул. Пекарска ч. 4.

1793 3—0

(При случаю тая фирма простує хибно подану въ календаряхъ адресу: ул. Паньска ч 13.)

Выдавець и редакторъ Кирило Кахникевичь.

Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зар. К. Беднарского.